

14 Mayıs Eczacılık Günü İzmir'de Kutlandı

Bu yıl Eczacılık Mesleğinin 144. varoluşunun yıldönümü İzmir'de Eczacı Odasınınca düzenlenen program çerçevesinde kutlandı.

Gün sabah Cumhuriyet alanındaki Atatürk Heykeline çelenk konulmasıyla başladı. Daha sonra Ticaret Odası salonunda «İlaçta Tüketicinin Korunması» konulu toplantı yapıldı. Toplantı İzmir Eczacı Odası Başkanı Ecz. Ahmet Reha KARACA'nın açış konuşması ile başladı ve sonra panele geçildi.

Panel, Ecz. Işık Boyacıgiller'

in yönetiminde Prof. Dr. Kazım TÜRKER (A.Ü. Tıp Fak. Farmakoloji Ana bilim dalı ögr. üyesi), Dr. Cengiz YURTOĞLU (Yurtoğlu İlaçları Ltd. sahibi), Ecz. Necla BAL (SSYB İlaç ve Eczacılık Eski Gen. Müd.), Ecz. Ahmet Reha Karaca, (İzmir Eczacı Odası Başkanı)nın katılımlarıyla yapıldı. Aynı gün gecede Göl Gazinosunda yemekli bir gece düzenlendi. İzmir'de düzenlenen kutlamalara İstanbul Eczacı Odası Başkanı ve Yönetim Kurulu üyeleri, davetliler ve eczacılar katıldılar.

14 Mayıs 1983 Eczacılık Günü Kutlama Törenlerinde Oda Başkanı Ecz. Ahmet Karaca'nın yaptığı konuşmanın özet metni

Eczacılık mesleği ülke genelinde 144 yıldan beri akademik anlamda var olan bir meslektir. 144 yıl insanı ömrü ile kıyaslanmıyacak kadar uzun bir süre olmasına karşın, özellikle mesleğin ülke tarihi içindeki kurumsallaşması açısından bir gençlik dönemi içinde olduğu söylenebilir.

Türkiye'nin son yüzyıllık tarihine bakıldığı zaman kök salmış birçok kurum ve statülerin sürekli değişimine uğradığı, bilimsel ve teknolojik değişmelerin getirdiği yeni sosyo ekonomik yapılar, kısaca çağdaşlaşmaya ayak uydurmayan kurumların yok olarak yerine yenilerinin doğduğu büyük bir değişim ve bunalım çağı yaşandığı saptanması yanlış bir niteleme olmaz.

Bu tanımlama içerisinde Eczacılığın kurum olarak bugüne kadar uzanan ve çözümlenemediği takdirde daha da kronikleşecek sorunları, tanımlamaya çalıştığım değişim ve bunalım çağının bir sebep, sonuç ilişkisi içindeki ürünüdür. Eczacılık yalnız ilaç olgusunu içinde barındıran bir hizmet götürme boyutu değildir.

Bu meslek temelde insan sağlığına hizmeti merkez noktası almış bir bütünün parçasıdır. Bu anlamda bugün için eczacılık mesleğinin sorunlarına çözüm getirme ve rasyonel işlerlikte bir hizmet sunabilme esasta Türkiye'de var olan sağlık sorununun çözümüne bağlı bir olaydır. Sağlık sorununun çözümü herşeyden önce temel bir sağlık politikasının oluşturulması ile mümkündür.

224 sayılı Sağlık Hizmetlerinin Sosyalleştirilmesi yasası eğer gerçek işlerliğini koruyabilmiş olsa idi 1982 yılında Türkiye'de tedavi kurumları rasyonel bir entegrasyon içinde kurumlaşacak diğer yandan da sağlık hizmeti yaygın ve örgütlü olarak halkın ayağına en ucuz bir biçimde götürülmüş olacaktı. Ne yazık ki bu yasanın gerektirdiği kurumsallaşma çalışmaları sürdürülmeye çalışırken Genel Sağlık Sigortası tartışmaları veya plansız tedavi kurumlarına yönelik ile koruyucu Sağlık Hizmetlerinin ihmali; beraberinde fiziki kapasite fazlası gibi görünen istihdam yeteneği dışında yetiştirilen meslek grupları bugünkü çok boyutlu sorunların ağırlık temeli oluşturdu. Diğer yandan,

ilaç sektörü, müstahzarcılık yönünden belirli bir gelişim gösterirken hammadde üretiminde dışa bağlı olan % 98'lik bağımlılık olgusu yabancı sermaye teşvik kanunu çerçevesindeki ilgili maddelerin bile yeterince işletilmemesi ile bugünkü ağır boyutları içerisine getirildi.

Yanlış ilaç tüketiminin artması hem devlet kaynaklarından döviz olarak büyük israf-lara yol açarken diğer yandan da ilacın yanlış kullanılması insan sağlığından öteye bütün toplum sağlığını tehdit eden çok daha ağır bir durum haline dönüştü.

Elbette yaşanan bu ağır tablo içinde meslek olarak eczacının istihdam olanağının bulunduğu her çalışma alanında özgül sorunlar türedi ve bugün için sağlık hizmeti ağı içindeki tüm kurumlar olarak tabandaki meslektaşın sorun ve sorularına cevap veremez hale geldik.

İnsanın en doğal hakkı olan sağlıklı yaşama hakkı ancak çağdaş bir sağlık planlaması yapabilmekle doğru orantılıdır. Bu plan anlayışı gerçekte sosyal devlet anlayışının da sağlık hizmetlerine yansıyan biçimidir. Öyleyse yapılacak işi şematize edersek;

1— Öncelikle ülke çıkarları-

rına en uygun olan sağlık politikası ilgili tüm kurumların en geniş katılımı ile biçimlendirilmelidir.

2— Bu hizmet içindeki tedavi araçları ve en başta gelen ilaç sorunu ülke çıkarlarına en uygun olabilecek bir üretim, dağıtım, tüketim ve denetim disiplini içine oturtulmalıdır.

3— Ülkenin ekonomik yapısına serbest piyasa ekonomisi kuralları egemendir. Fakat insanların sağlıklı yaşama haklarıyla birlikte toplum sağlığının korunması ve geliştirilmesinde sorumluluk taşıyan eczacının çalışmalarında serbest piyasa ekonomisi kuralları çarkına bırakılmamalıdır. Yoksa en doğal ve vazgeçilmez bir hak olan sağlığın, salt kâr aracına dönüşmesinin sonuçlarına hiç bir ülke katlanamaz. Bu nedenle sağlık hizmetleri içinde önemli işlevlere ve sorumluluklara sahip olan eczacılık mesleğinin sürdürülen ekonomik sistemin olumsuz etkilerine karşı korunması gerekmektedir. Bunların başında da ilaçla bütünleşmiş bir meslek olan eczacılığın ve eczacıların sorunlarına yaklaşım göstermek, bizlerin gerçek işlevlerimizi yapmamıza olanak sağlayacak ekonomik, özlük ve eğitimsel önlemlerin alınması gerekmektedir.